

Rättsfallssamlingen

Mål C-650/16

**A/S Bevola och Jens W. Trock ApS
mot
Skatteministeriet**

(begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret)

”Begäran om förhandsavgörande – Artikel 49 FEUF – Bolagsskatt – Etableringsfrihet – Bolag med hemvist i landet – Skattepliktig vinst – Skattelättnad – Avdrag för förlust som uppkommer för fasta driftställen med hemvist i landet – Omfattas – Avdrag för förlust som uppkommer för fasta driftställen utan hemvist i landet – Omfattas inte – Undantag – Möjlighet att välja internationell sambeskattning”

Sammanfattning – Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 juni 2018

Etableringsfrihet — Skattelagstiftning — Bolagsskatt — Skattelättnad — Nationell lagstiftning som tillåter att ett bolag med hemvist i landet gör avdrag för förlust som uppkommer för fasta driftställen med hemvist i landet, men som utesluter avdrag för en slutlig förlust som uppkommer för fasta driftställen utan hemvist i landet — Undantag som medger avdrag vid tillämpningen av möjligheten till internationell sambeskattning — Otillåtet

(Artikel 49 FEUF)

Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som utesluter möjligheten för ett i landet hemmahörande bolag, som inte har valt ett sådant system för internationell sambeskattning som det som är i fråga i det nationella målet, att från sin skattepliktiga vinst göra avdrag för förluster som uppkommit i ett fast driftställe i en annan medlemsstat, trots att bolaget dels har uttömt alla möjligheter till avdrag för dessa förluster som står till buds enligt lagstiftningen i den medlemsstat där driftstället är beläget, dels inte längre får några som helst intäkter från driftstället, så att det inte längre är möjligt att beakta förlusterna i denna medlemsstat, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva.

I detta avseende har domstolen slagit fast, vad gäller åtgärder som föreskrivs av en medlemsstat för att förhindra eller mildra dubbelbeskattning av den vinst som uppkommer för ett i landet hemmahörande bolag, att bolag som har ett fast driftställe i en annan medlemsstat i princip inte befinner sig i en situation som är jämförbar med situationen för ett bolag med ett inhemskt fast driftställe (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 juli 2014, *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, punkt 24, och dom av den 17 december 2015, *Timac Agro Deutschland*, C-388/14, EU:C:2015:829, punkt 27).

När det gäller förluster som kan hänföras till ett utländskt fast driftställe som har upphört med all verksamhet och vars förluster inte har och inte längre kan dras av från dess skattepliktiga vinst i den medlemsstat där det utövade sin verksamhet, skiljer sig emellertid situationen för ett inhemskt bolag som har ett sådant driftställe inte från situationen för ett inhemskt bolag med ett fast inhemskt driftställe, mot bakgrund av ändamålet att förhindra dubbla avdrag för förluster.

Den definitiva karaktären av förluster i den mening som avses i punkt 55 i domen av den 13 december 2005, Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), preciseras i punkt 36 i domen av den 3 februari 2015, kommissionen/Förenade kungariket (C-172/13, EU:C:2015:50). Av denna framgår att den definitiva karaktären av förluster i ett dotterbolag utan hemvist i landet endast kan fastställas om dotterbolaget inte längre har några inkomster i den medlemsstat där det har sin hemvist. Så länge dotterbolaget fortsätter att ha inkomster, även om de är minimala, kvarstår nämligen möjligheten att de förluster som uppkommit kan kvittas mot framtida vinster i den medlemsstat där dotterbolaget har sin hemvist.

Det framgår av denna rättspraxis, som är analogt tillämplig på förluster i utländska fasta driftställen, att de förluster som kan hänföras till ett fast driftställe i utlandet blir definitiva dels när det bolag som har driftstället har uttömt alla möjligheter till avdrag för dessa förluster som står till buds enligt lagstiftningen i den medlemsstat där driftstället är beläget, dels när bolaget inte längre får några intäkter från driftstället, så att det inte längre finns någon möjlighet att förlusterna kan beaktas i denna medlemsstat. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra huruvida dessa villkor är uppfyllda i fråga om den finländska filialen Bevola.

(se punkterna 37, 38, 63, 64 och 66 samt domslutet)